

[Svend Hugaard.]

til de tre punkter; jeg tidligere på dagen i denne debat har fremført.

Det radikale venstre kan altså anbefale det af de tre regeringspartier stillede forslag og afvise dagsordensforslagene fra hr. Kjær Rasmussen og fra hr. Gert Petersen.

Gert Petersen: Nu kom der jo bevægelse i tingene. Det, som vi så længe har anmodet om at få undersøgt, er det nu åbenbart gået op for regeringen at der er grund til at undersøge.

Statsministeren sagde, at det er vigtigt, at der ikke rejses tvivl om, at efterretningstjenesterne virker i overensstemmelse med det store flertals opfattelse. Jeg synes, det er lige så vigtigt, at der ikke rejses tvivl om, hvorvidt efterretningstjenesterne overholder grundloven. Hvis det store flertal ser igennem fingre med, at grundloven krænkes, så er det også galt; det tror jeg ikke det store flertal vil se igennem fingre med, men jeg må i hvert fald vende mig imod formuleringen. Det afgørende er ikke, hvorvidt efterretningstjenesterne er i overensstemmelse med det store flertal, men om de følger grundlovens påbud og ikke krænker disse. Og det er det, der har været rejst tvivl om. Det er derfor, vi er i den situation, vi er i nu. Det er derfor, regeringen og regeringspartierne nu endelig, 6 måneder efter at sagen blev rejst, føler sig foranlediget til at komme med dette forslag.

Inden vi fra mit parti kan tage stilling til regeringens dagsordensforslag, må vi imidlertid have visse spørgsmål belyst. For det første spørgsmålet om administrationens optræden. Jeg synes, der hos statsministeren og hos forskellige ordførere, som har støttet regeringspartiernes dagsordensforslag, har været en tendens til at ville trække administrationen ud og ved hjælp af nogle konstruktioner hævde, at administrationen er noget, som folketingsret ikke kan undersøge; vi kan kun undersøge den ansvarlige minister. Jeg er ikke sikker på, det holder over for en historisk betragtning, hvis man går igennem, hvad folketingsret i tidens løb har nedsat af udvalg og kommissioner til at undersøge det ene og det andet. Jeg mener ikke, at der er noget som helst præcedens for, at folketingsret ikke kan gøre sådan, som socialistisk folkeparti har foreslået.

Men vel, man vil have et udvalg, der overvejer, hvorvidt der er grundlag for at rejse rigsretssag mod tidligere eller nuværende ministre. Hvad nu, hvis en bestemt gren inden for administrationen — hvad jeg synes der foreløbig er meget der tyder på — nemlig forsvarrets efterretningstjeneste, har oprettet denne station uden om den ansvarlige minister, uden at han har vidst noget om det? Det er jo det resultat, man til en vis grad kan læse ud af ombudsmandens redegørelse; det er det resultat, han er kommet til. Hvad så? Hvordan så med undersøgelsen, hvis ministrene kan fritages og dermed færdige? Hvad med de begrænsninger, som må ligge på et sådant folketingsudvalg, der ikke har de muligheder for at komme igennem, som f. eks. en parlamentarisk kommission ville have, der skulle undersøge spørgsmålet om rigsret? Det sidste med den parlamentariske kommission vil jeg se bort fra, for man kan meget vel forestille sig, at udvalget kom til den konklusion, at så måtte man nedsætte en kommissionsdomstol, der arbejdede videre med det.

Men spørgsmålet om administrationen vil jeg meget gerne have et svar på, og jeg forstod hr. Kjeld Olesens spørgsmål om, hvorvidt man også skulle undersøge, om grundloven var krænket, sådan, at hvis en gren af administrationen krænker grundloven, også uden at ministeren har vidst det, uden at han har kunnet vide det, så må det også være et objekt for den undersøgelse, der nu er foreslået fra regeringens side.

Sigsgaard: Desværre viser regeringspartiernes holdning i denne sag, som den kom til udtryk her for et øjeblik siden, hvor disse partiers ordførere havde ordet, at der ikke er nogen rigtig vilje til at undersøge det vigtige spørgsmål, om grundloven er overtrådt, og så hjælper det desværre ikke så meget med et udvalg, specielt ikke når man så stærkt, som det skete her for et øjeblik siden, understreger, at udvalget ikke må få karakter af en undersøgelsesdomstol. Det, man mener med de udtalelser, er nemlig, at udvalget alene må henholde sig til ministrenes oplysninger, og det har desværre vist sig her i de allersneste dage, at visse ministre — det gælder i hvert fald statsministeren — ikke vil oplyse, om grundloven er brudt. Udvalgsbehandlingen af vores forslag om rigsretstiltale viser